

● Avni Dođan

Yas

Asırlık bir çınarın koyu gölgesindeyim
Bir sükûtun sesi var bir rüzgârın sesi var

Sükût ki alır gider yüce dađlara beni
Görürüm ki dađlarda devlerin öfkesi var

Derin uçurumlarda kara sevda gezinir
Kayaların önünde koyu bir gölgesi var

Sonra şehre sürükler beni zalim hayalim
Ne bir damlası aşkın ne de bir zerresi var

Umudum ah umudum bir sessiz çöl gibisin
Üzerinde gezinir Hüseyin'in öfkesi var

Uyanıp gördüğüme kendim bile inanmam
İçine sığındığım bir kuşun kafesi var

Sevdiklerim yetişse teselli etse beni
Maraş'a döndü gönlüm bende baş dönmesi var

Depremlerden geçmişim yorgunum yaralıyım
Yüreğim efkâr oldu ölümlerin yası var